

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo prošireno vijeće)

24. ožujka 2021.*

[Tekst ispravljen rješenjem od 16. travnja 2021.]

„Javna služba – Ugovorno osoblje – Reforma Pravilnika o osoblju iz 2014. – Prijelazne odredbe koje se odnose na određene načine izračuna mirovinskih prava – Promjena uvjeta zaposlenja nakon potpisivanja novog ugovora člana ugovornog osoblja – Pojam „službovanje”

U predmetu T-769/16,

Maxime Picard, sa stalnom adresom u Hettange-Grande (Francuska), kojeg zastupaju M.-A. Lucas i M. Bertha, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju B. Mongin i G. Gattinara, u svojstvu agenata,

tuženika,

[Kako je ispravljeno rješenjem od 16. travnja 2021.] povodom zahtjeva na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje, s jedne strane, odgovora upravitelja sektora „Mirovine” Ureda Komisije za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) od 4. siječnja 2016. i, s druge strane, u mjeri u kojoj je to potrebno, odluke direktora uprave E, Komisijine Glavne uprave za ljudske resurse, od 25. srpnja 2016. o odbijanju tužiteljeva prigovora od 1. travnja 2016. protiv odluke odnosno nedonošenja odluke u odgovoru od 4. siječnja 2016.,

OPĆI SUD (prvo prošireno vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia (izvjestiteljica) i M. Stancu, suci,

tajnik: M. Marescaux, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 14. rujna 2020.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, Maxime Picard, član je ugovornog osoblja Europske komisije.
- 2 Između travnja 2004. i lipnja 2008. tužitelja su sukcesivno zapošljavala dva društva kao nadzornog službenika, odnosno, najprije, društvo Brinks do 31. ožujka 2006., a zatim društvo Group 4 Securicor (u daljnjem tekstu: G 4S) od 1. travnja 2006. Tijekom tog razdoblja stavljen je na raspolaganje Prevoditeljskom centru za tijela Europske unije (CdT) za obavljanje administrativnih zadaća povezanih sa sigurnošću, kao i Komisiji kao voditelj obuka.
- 3 Nakon što je 2005. odabran u postupku odabira EPSO/CAST/25/05 koji je objavio Europski ured za odabir osoblja (EPSO) radi sastavljanja popisa uspješnih kandidata za zapošljavanje članova ugovornog osoblja za prvu funkcijsku skupinu (u daljnjem tekstu: FS I), tužitelj je 2007. sudjelovao u postupku EPSO/CAST/27/07 koji je omogućio pristup drugoj funkcijskoj skupini (u daljnjem tekstu: FS II).
- 4 Dana 14. travnja 2008. tužitelj je pozvan na usmeno testiranje postupka odabira radi popunjavanja radnog mjesta člana ugovornog osoblja FS II u odjelu 5. Komisijina Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO). Položio je taj ispit.
- 5 Dana 10. lipnja 2008. Komisija je tužitelja zaposlila kao člana ugovornog osoblja u odjelu 5. PMO-a, s učinkom od 1. srpnja 2008. (u daljnjem tekstu: ugovor iz 2008.). Tim je zapošljavanjem, provedenim na temelju postupka odabira EPSO/CAST/25/05, tužitelj razvrstan u FS I, razred 1. stupanj 1., na temelju članka 80. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika (u daljnjem tekstu: Uvjeti zaposlenja).
- 6 U okviru postupka odabira EPSO/CAST/27/07, Komisijina Glavna uprava za ljudske resurse smatrala je da nije utvrđeno da je na dan isteka roka za podnošenje prijave tužitelj ispunio uvjet odgovarajućeg trogodišnjeg radnog iskustva predviđen pozivom na iskazivanje interesa zbog toga što su njegove dužnosti kao zaposlenika društava Brinks i G 4S, koje je izvršavao u CdT-u, očito bile one nadzornog službenika, koje su dio FS I.
- 7 Ugovor iz 2008. u tri je navrata obnovljen na određeno vrijeme, a odlukom od 3. svibnja 2011. na neodređeno vrijeme.
- 8 Tužitelj je 15. lipnja 2011. sudjelovao u odboru za ponovno razvrstavanje, koji je osnovao PMO-ov Odjel 5 da bi mu omogućio ponovno razvrstavanje u FS II. Smatrao se prihvatljivim kandidatom pod uvjetom da ga potvrdi Komisijin GU za ljudske resurse. Odjel 7 PMO-a zadužen za ljudske resurse stoga je toj glavnoj upravi podnio zahtjev za ponovno razvrstavanje.
- 9 Porukom elektroničke pošte GU-a za ljudske resurse od 9. prosinca 2011. tužitelj je obaviješten o odbijanju zahtjeva za ponovno razvrstavanje zbog toga što 27. travnja 2007., na dan isteka roka za prijavu za sudjelovanje u postupku EPSO/CAST/27/07, nije ispunjavao uvjete za prihvatljivost, odnosno uvjet odgovarajućeg radnog iskustva od najmanje tri godine.
- 10 Sljedeće godine, u lipnju 2012., tužitelj je Odjelu 7 PMO-a dostavio potvrdu o radnom iskustvu od 1. lipnja 2012. koju je sastavio CdT. Ta potvrda obuhvaćala je razdoblje od travnja 2004. do srpnja 2007., tijekom kojeg je tužitelj bio zaposlen u društvima Brinks i G 4S (vidjeti gornju točku 2.). Navedenom potvrdom htjelo se potvrditi da je tužitelj zapravo obavljao zadaće iz područja FS II, a ne FS I.

- 11 Na temelju te iste potvrde Odjel 7 PMO-a je na kraju lipnja 2012. neformalno zatražio od GU-a za ljudske resurse da ponovno prouči zahtjev za ponovno razvrstavanje odbijen 2011. (vidjeti gornje točke 8. i 9.).
- 12 Međutim, GU za ljudske resurse izrazio je sumnje u pogledu mogućnosti izmjene svojeg stajališta jer je potvrda CdT-a izdana pet godina nakon nastanka činjenica, nisu je izdali tužiteljevi poslodavci (društva Brinks i G 4S), već njihov klijent, CdT, te se činila proturječna ranijoj potvrdi koju je 2008. sastavilo društvo G 4S. Nakon tog neslužbenog stajališta Odjel 7 PMO-a je odlučio da ne podnese službeni zahtjev za ponovno razvrstavanje u korist tužitelja.
- 13 Odjel 7 PMO-a je 2014. GU-u za ljudske resurse uputio zahtjev za zapošljavanje na radno mjesto FS II, uz pomoć nove potvrde, koju je izravno izdalo društvo Brinks, od 31. ožujka 2014. kojom se potvrđuju informacije koje je CdT dostavio 2012. a da pritom nije pojasnio prirodu zadataka koje je obavljao tužitelj zaposlen kao nadzorni službenik.
- 14 Uzimajući u obzir taj novi element i s obzirom na to da je ta potvrda bila neprecizna, GU za ljudske resurse stupio je u kontakt s društvom Brinks kako bi potvrdio sadržaj te potvrde. To je naposljetku, 25. travnja 2014., dovelo do toga da je načelnik odjela za ljudske resurse društva Brinks potvrdio potvrde društva Brinks od 31. ožujka 2014. i CdT-a od 1. lipnja 2012., navodeći elemente koji dokazuju da je tužitelj stvarno obavljao „odgovarajuće” poslove koji pripadaju FS II tijekom cijelog trajanja njegova ugovora s tim društvom, odnosno od 1. travnja 2004. do 31. ožujka 2006.
- 15 S obzirom na tu potvrdu i nakon nove prijave koju je tužitelj mogao podnijeti jer se nalazio u bazi podataka sastavljenoj nakon postupka EPSO/CAST/27/07, čija je valjanost produljena do kraja prosinca 2016., GU za ljudske resurse 16. svibnja 2014. ponudio je tužitelju novi ugovor u svojstvu člana ugovornog osoblja, koji je potonji potpisao istog dana na temelju članka 3.a Uvjeta zaposlenja (u daljnjem tekstu: ugovor od 16. svibnja 2014.). Taj ugovor na neodređeno vrijeme stupio je na snagu 1. lipnja 2014., s razvrstavanjem tužitelja u FS II, razred 5., stupanj 1.
- 16 Tužitelj je 20. kolovoza 2014. podnio žalbu na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) protiv ugovora od 16. svibnja 2014. U biti je tvrdio da je ugovor od 16. svibnja 2014., koji ga razvrstava u FS II, trebao stupiti na snagu od 1. srpnja 2008., datuma kada je prvotno bio zaposlen kao član ugovornog osoblja u FS I.
- 17 Odlukom od 10. prosinca 2014., koja je tužitelju dostavljena 11. prosinca 2014., direktor Uprave B GU-a za ljudske resurse u svojstvu tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora o radu odbacio je navedenu žalbu kao nedopuštenu zbog nepravodobnosti i podredno ju je odbio kao neosnovanu.
- 18 Tužitelj nije podnio tužbu pred sudom Unije protiv te odluke od 10. prosinca 2014., koja je stoga postala konačna.
- 19 Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja u međuvremenu su izmijenjeni Uredbom (EU, Euratom) br. 1023/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (SL 2013., L 287, str. 15.), koja je stupila na snagu 1. studenoga 2013. i koja se, kad je riječ o relevantnim odredbama u ovom predmetu, primjenjuje od 1. siječnja 2014. (u daljnjem tekstu: reforma iz 2014.).
- 20 Nakon reforme iz 2014., članak 77. drugi stavak Pravilnika o osoblju, koji se također primjenjuje na ugovorno osoblje upućivanjem na članak 109. stavak 1. Uvjeta zaposlenja, definira novu godišnju stopu stjecanja mirovinskih prava od 1,8 %, koja je nepovoljnija od prethodne stope od 1,9 %. Osim toga, članak 77. peti stavak Pravilnika o osoblju utvrđuje dob za odlazak u mirovinu na 66 godina, za razliku od ranijih 63 godine života.

- 21 Međutim, predviđen je prijelazni sustav. Tako se člankom 21. stavkom 2. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, koji se odnosi na „[p]rijelazne mjere koje se primjenjuju na dužnosnike Unije” predviđa da dužnosnici „koji su stupili u službu u razdoblju od 1. svibnja 2004. do 31. prosinca 2013.”, neovisno o stupanju na snagu novog članka 77., i dalje imaju pravo na mirovinska prava po godišnjoj stopi od 1,9%. Osim toga, prema tablici iz članka 22. stavka 1. drugog podstavka Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, „dužnosnici koji 1. svibnja 2014. imaju 35 ili više godina i koji su stupili u službu prije 1. siječnja 2014. imaju pravo na starosnu mirovinu u dobi od 64 godine i 8 mjeseci” (u daljnjem tekstu: članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju) te prijelazne odredbe o godišnjoj stopi stjecanja mirovinskih prava i dobi za odlazak u mirovinu). Naposljetku, članak 1. stavak 1. Priloga Uvjetima zaposlenja predviđa da se, osim članka 22. stavka 4. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, te prijelazne odredbe koje se odnose na godišnju stopu stjecanja mirovinskih prava i dob za odlazak u mirovinu „primjenjuju analogno na privremeno osoblje zaposleno 31. prosinca 2013.”.
- 22 Tužitelj je porukom elektroničke pošte od 4. siječnja 2016. (u daljnjem tekstu: poruka elektroničke pošte od 4. siječnja 2016.), sumnjajući u posljedice koje bi reforma iz 2014. mogla imati na njegov položaj nakon potpisivanja ugovora od 16. svibnja 2014., zatražio objašnjenja od voditelja sektora za mirovine odjela 4. PMO-a (u daljnjem tekstu: voditelj sektora za mirovine).
- 23 Dopisom od istog dana voditelj sektora za mirovine potvrdio je tužitelju da su se njegova mirovinska prava promijenila zbog promjene ugovora i da su se stoga, što se njega tiče, redovna dob za odlazak u mirovinu i godišnja stopa stjecanja mirovinskih prava promijenili na 66 godina odnosno 1,8 % od 1. lipnja 2014. (u daljnjem tekstu: odgovor od 4. siječnja 2016.).
- 24 Tužitelj je 4. travnja 2016. podnio žalbu na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju protiv odgovora od 4. siječnja 2016.
- 25 Odlukom od 25. srpnja 2016., koja je tužitelju dostavljena 26. srpnja 2016., direktor uprave E GU-a za ljudske resurse u svojstvu tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora o radu odbacio je navedenu žalbu, u prvom redu, kao nedopuštenu zbog nepostojanja akta kojim je osoba oštećena i, podredno, odbio je kao neosnovanu (u daljnjem tekstu: odluka o odbijanju od 25. srpnja 2016.).

Postupak i zahtjevi stranaka

- 26 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 7. studenoga 2016. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 27 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 6. veljače 2017., Komisija je istaknula prigovor nedopuštenosti na temelju članka 130. stavka 1. Poslovnika Općeg suda. Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- odbaci tužbu kao očito nedopuštenu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 28 Tužitelj je 24. travnja 2017. podnio svoja očitovanja o prigovoru nedopuštenosti koji je istaknula Komisija, a u kojima od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije prigovor nedopuštenosti ili barem o njemu odluči zajedno s meritumom;
 - prihvati zahtjeve iz njegove tužbe.
- 29 Odlukom od 12. listopada 2017. predsjednik trećeg vijeća Općeg suda odlučio je, nakon saslušanja stranaka, prekinuti postupak na temelju članka 69. točke (d) Poslovnika sve dok odluka kojom se završava postupak u predmetu T-128/17, Torné/Komisija ne postane pravomoćna.

- 30 Nakon objave presude od 14. prosinca 2018., Torné/Komisija (T-128/17, EU:T:2018:969), i s obzirom na to da protiv nje nije podnesena žalba, stranke su podnijele svoja očitovanja o posljedicama navedene presude za ovaj predmet u određenom roku.
- 31 Rješenjem od 13. svibnja 2019., u skladu s člankom 130. stavkom 7. Poslovnika, Opći sud (treće vijeće) odgodio je odlučivanje o prigovoru nedopuštenosti koji je istaknula Komisija do odluke o meritumu i odgodio odluku o troškovima.
- 32 Dopisom od 16. svibnja 2019. sudac izvjestitelj predložio je strankama da ispitaju mogućnosti sporazumnog rješenja spora. Nije postignut nikakav sporazum između stranaka o razmatranju te mogućnosti.
- 33 Komisija je 27. lipnja 2019. podnijela odgovor na tužbu. Replika i odgovor na repliku podneseni su 15. listopada odnosno 26. studenoga 2019.
- 34 Budući da je sastav vijeća Općeg suda izmijenjen, u skladu s člankom 27. stavkom 5. Poslovnika, predsjednik Općeg suda dodijelio je predmet drugom sucu izvjestitelju, koji je raspoređen u prvo vijeće u njegovu novom sastavu, kojemu je slijedom toga dodijeljen ovaj predmet.
- 35 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 18. prosinca 2019. tužitelj je zatražio održavanje rasprave.
- 36 Opći je sud (prvo vijeće) 28. travnja 2020. u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih člankom 89. stavkom 3. Poslovnika strankama postavio pitanja u pisanom obliku. Stranke su odgovorile na ta pitanja u za to predviđenom roku.
- 37 Istog je dana Opći sud mjerom upravljanja postupkom iz članka 89. stavka 3. Poslovnika ispitao stranke o tome žele li biti saslušane na raspravi unatoč zdravstvenoj krizi povezanoj s bolešću COVID-19.
- 38 Komisija i tužitelj odgovorili su 30. travnja odnosno 29. srpnja 2020., da žele biti saslušani.
- 39 Opći sud je na prijedlog prvog vijeća 3. lipnja 2020. odlučio, u skladu s člankom 28. Poslovnika, uputiti predmet proširenom sastavu.
- 40 Na raspravi održanoj 14. rujna 2020. stranke su saslušane u svojim izlaganjima i odgovorima na usmena pitanja koja je postavio Opći sud.
- 41 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi odluku kojom se unaprijed utvrđuju određeni elementi njegovih mirovinskih prava ili propuštanje donošenja takve odluke koju nalaže Pravilnik o osoblju, koje proizlazi iz poruke koju mu je 4. siječnja 2016. uputio voditelj sektora za mirovine, u kojoj mu je u odgovoru na njegov zahtjev od istog dana navedeno da je izračun njegovih mirovinskih prava izmijenjen nakon što je ponovno zaposlen u FS II s učinkom od 1. lipnja 2014., na način da je dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu povećana na 66 godina, a stopa stjecanja njegovih mirovinskih prava smanjenja na 1,8 % počevši od 1. lipnja 2014.
 - poništi, u mjeri u kojoj je potrebno, odluku direktora uprave E Komisijina GU-a za ljudske resurse od 25. srpnja 2016. u dijelu u kojemu se njome odbacuje kao nedopuštena zbog nepostojanja akta kojim se nanosi šteta, i podredno odbija kao neosnovana, tužiteljeva žalba od 1. travnja 2016. protiv odluke ili nepostojanja odluke koja proizlazi iz odgovora od 4. siječnja 2016.;
 - naloži Komisiji snošenje troškova.

42 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

- odbaci tužbu kao očito nedopuštenu ili je, podredno, odbije kao neosnovanu;
- naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost

- 43 U okviru svojeg prigovora nedopuštenosti, Komisija ističe zapreku vođenju postupka koja se temelji na nepostojanju akta kojim se nanosi šteta u smislu članka 91. Pravilnika o osoblju. Komisija u odgovoru na tužbu ponavlja i iznosi svoje argumente u pogledu dopuštenosti tužbe.
- 44 Tužitelj, s jedne strane, osporava prigovor nedopuštenosti koji je istaknula Komisija i, s druge strane, tvrdi da Komisijine argumente sadržane u odgovoru na tužbu koji se odnose na dopuštenost tužbe ne treba uzeti u obzir.
- 45 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je sud Unije ovlašten procijeniti, u skladu s okolnostima svakog slučaja, opravdava li dobro sudovanje odbijanje tužbe kao neosnovane, bez prethodnog odlučivanja o prigovoru nedopuštenosti koji je istaknuo tuženik (presude od 26. veljače 2002., Vijeće/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, t. 50. do 52. i od 13. siječnja 2017., Deza/ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, t. 26.).
- 46 U okolnostima ovog slučaja Opći sud smatra da radi ekonomičnosti postupka valja najprije ispitati tužbene razloge koje je istaknuo tužitelj, bez prethodnog odlučivanja o prigovoru nedopuštenosti koji je istaknula Komisija i, slijedom toga, o apsolutnoj zapreci vođenju postupka koju je tužitelj istaknuo, s obzirom na to da je tužba u svakom slučaju i zbog razloga navedenih u nastavku neosnovana.

Meritum

- 47 Svojom tužbom tužitelj zahtijeva, s jedne strane, poništenje odgovora od 4. siječnja 2016. i, s druge strane, po potrebi, odluke o odbijanju od 25. srpnja 2016.
- 48 U prilog tužbi tužitelj navodi samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i povredi članka 77. drugog i petog stavka Pravilnika o osoblju, koji se primjenjuje na ugovorno osoblje na temelju članka 109. Uvjeta zaposlenja, kao i članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, jer iz odgovora od 4. siječnja 2016. proizlazi da je datum stupanja u službu koji je uzet u obzir za primjenu navedenih odredbi Pravilnika o osoblju bio dan 1. lipnja 2014., datum početka ugovora od 16. svibnja 2014. dok ga je trebalo utvrditi kao 1. srpnja 2008., datum na koji je početno stupio u službu u Komisiji kao član ugovornog osoblja FS I.
- 49 Taj je tužbeni razlog podijeljen na dva dijela, od kojih se oba temelje na pogrešci koja se tiče prava, prvi zato što datum stupanja u službu iz članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju treba biti datum prvog zapošljavanja, a drugi na tome da ugovor od 16. svibnja 2014. koji ima za cilj i učinak ponovno razvrstavanje tužitelja bez znatne promjene radnog mjesta, ne predstavlja prekid kontinuiteta njegove karijere.
- 50 Konkretnije, u prilog prvom dijelu tužitelj uvodno napominje da ga je odgovor od 4. siječnja 2016. isključio iz područja primjene članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju samo zato što je 1. lipnja 2014. stupio u FS II na temelju novog ugovora koji je, kao što je navedeno u odluci o odbijanju od 25. srpnja 2016., okončao prethodni ugovor i predstavlja novo zapošljavanje.

- 51 U tom pogledu tužitelj tvrdi da je, čak i pod pretpostavkom da je ugovor od 16. svibnja 2014. predstavljao novo zapošljavanje na dan 1. lipnja 2014., datum stupanja u službu iz članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju očito bio datum prvotnog zapošljavanja dužnosnika i, po analogiji, drugih članova osoblja, uključujući članove ugovornog osoblja, a ne datum kada dužnosnik može, nakon što je uspješno sudjelovao na općem natječaju, biti zaposlen na radnom mjestu koje pripada razredu ili funkcijskoj skupini koja je viša od one radnog mjesta na koje je prvotno zaposlen odnosno, po analogiji, datum na koji je član ugovornog osoblja pristupio, nakon uspjeha na općem postupku odabira, radnom mjestu iz više funkcijske skupine, sukladno članku 87. stavku 4. Uvjeta zaposlenja.
- 52 Stoga tužitelj smatra da su PMO i GU za ljudske resurse počinili pogrešku koja se tiče prava i povrijedili pojam stupanja u službu iz članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju time što su načelno smatrali da za članove ugovornog osoblja svaku promjenu Pravilnika o osoblju ili vrste ugovora u okviru Uvjeta zaposlenja treba smatrati prekidom u kontinuitetu službe zbog kojeg treba primijeniti pravila Pravilnika o osoblju koja se primjenjuju na dan početka novog ugovora. Osim toga, u potporu tom zaključku tužitelj upućuje, s jedne strane, na presudu od 14. prosinca 2011., De Luca/Komisija (T-563/10 P, EU:T:2011:746, t. 46. i 48. do 52.) i, s druge strane, na presude od 16. rujna 2015., EMA/Drakeford, (T-231/14 P, EU:T:2015:639, t. 40.) i od 5. veljače 2014., Drakeford/EMA (F-29/13, EU:F:2014:10 t. 46. do 48.).
- 53 Tužitelj u replici pojašnjava da su članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju bili primjenjivi na njega na temelju članka 1. stavka 1. Priloga Uvjetima zaposlenja, tako da posebna pretpostavka primjene navedenih odredbi nije ispunjena.
- 54 U tom pogledu, kao prvo, ističe da Komisijin argument prema kojem, kako bi se članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju primijenili na tužitelja, on mora ne samo biti zaposlen na dan 31. prosinca 2013., nego i mora ostati u istom svojstvu nakon tog datuma, predstavlja argumentaciju koja je istodobno činjenično manjkava, jer je i dalje bio član ugovornog osoblja FS I 1. siječnja 2014. i pravno netočna, s obzirom na to da Komisija u biti dodaje tekstu članka 1. stavka 1. Uvjeta zaposlenja uvjet ostanka u službi u istom svojstvu nakon tog datuma. Isto vrijedi i što se tiče Komisijina argumenta koji se temelji na izrazu „na snazi prije stupanja na snagu [izmjena Pravilnika o osoblju Uredbom br. 1023/2013]” iz uvodne izjave 29. Uredbe br. 1023/2013.
- 55 Kao drugo, tužitelj ističe da je Komisija zlonamjerno protumačila poruku elektroničke pošte od 4. siječnja 2016. kao da se temelji isključivo na ugovoru od 16. svibnja 2014. i da je povrijedila argumentaciju kojom tvrdi da je on 31. prosinca 2013. bio zaposlen na temelju njegova ugovora od 10. lipnja 2008., a ne onog od 16. svibnja 2014., u smislu članka 1. stavka 1. Uvjeta zaposlenja. Također tvrdi da ugovor od 16. svibnja 2014. nije predstavljao novo stupanje u službu ili prekid njegove obveze iz kojih bi proizlazilo da se članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju prestaju primjenjivati na njega. Tvrdnja, poput Komisijine, da prvotna primjenjivost članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju zahtijeva ne samo da se bude u službi na dan nakon stupanja na snagu novih pravila već i da se u njoj ostaje nakon tog datuma, ili da tu primjenjivost treba ocijeniti s obzirom na administrativni položaj ili ugovor dotične osobe kada se njezina situacija izmijeni, predstavlja pogrešku koja se tiče prava. Također bi bilo pravno pogrešno smatrati da se svakom promjenom Pravilnika o osoblju ili ugovora okončava služba ili pak da to dovodi do prekida rada ili dužnosti.
- 56 Kao treće, prema tužiteljevu mišljenju, iz točaka 90. do 93. presude od 14. prosinca 2018., Torné/Komisija (T-128/17, EU:T:2018:969), proizlazi da potreba usklađivanja ciljeva očuvanja stečenih prava i kontrole proračunskih troškova nalaže da se smatra da kriterij koji omogućuje ocjenu pojma „osoblje koje je u službi prije stupanja na snagu reforme” jest članstvo i uplate doprinosa u mirovinski sustav Unije prije tog datuma, te da su izrazi „u službi prije stupanja na snagu reforme” i „stupio u službu između 1. svibnja 2004. i 31. prosinca 2013.” ekvivalentni, te da, ako se za primjenu prijelaznih odredaba zahtijeva da je zainteresirana stranka i dalje u službi nakon 31. prosinca 2013., novi ugovor s novim poslodavcem koji je sklopljen nakon toga tomu nije zapreka, jer ne dovodi do prekida

kontinuiteta članstva u tom sustavu i plaćanja doprinosa. Kad je riječ o tužitelju, s obzirom na to da njegovo članstvo u mirovinskom sustavu Unije i plaćanje doprinosa nisu bili prekinuti prilikom sklapanja novog ugovora od 16. svibnja 2014. koji je zamijenio onaj od 1. srpnja 2008., on je dakle još uvijek bio zaposlen od 1. lipnja 2014. u smislu članka 1. stavka 1. Priloga Uvjetima zaposlenja i u službi u smislu članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju.

- 57 Kao četvrto, tužitelj tvrdi da sklapanje nove vrste ugovora ne dovodi do prestanka primjene članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, nego omogućuje razvoj karijere službenika koji se ne bi mogao drukčije ostvariti bez dovođenja u pitanje njihovih mirovinskih prava.
- 58 U prilog drugom dijelu tužitelj ističe, kao prvo, da iako je točno da je on na temelju ugovora od 16. svibnja 2014. pristupio funkcijskoj skupini koja je viša od one u kojoj je prvotno bio zaposlen, nakon što je uspješno sudjelovao u općem postupku odabira, taj novi ugovor ipak nije ulazio u okvir radnog sustava predviđenog Uvjetima zaposlenja koji se odnosi na službenike koji nisu ugovorni, i ne dovodi do prekida u karijeri koji se očituje značajnom promjenom dužnosti.
- 59 U tom pogledu tužitelj najprije ističe da se ni priroda ni razina njegovih dužnosti nisu promijenili nakon tog ugovora. Nadalje, iako je radno mjesto člana ugovornog osoblja koje pripada FS I bilo drukčijeg naziva od radnog mjesta člana ugovornog osoblja u okviru FS II, kojemu je pristupio na temelju novog ugovora, opća svrha tih dvaju radnih mjesta, kao i konkretne odgovornosti koje su imala, određena su jednako strogo u dvama opisima radnog mjesta. Štoviše, kao što to proizlazi iz dopisa od 16. svibnja 2014., ugovor od 16. svibnja 2014. sadržavao je razvrstavanje u razred 5., stupanj 1., što podrazumijeva, s jedne strane, uzimanje u obzir dijela iskustva koje je stekao u Komisiji u FS I, s druge strane, da je to iskustvo bilo razine FS II.
- 60 Kao drugo, tužitelj u biti tvrdi da ugovor od 16. svibnja 2014. nije utjecao ni na njegovo članstvo ni na njegov doprinos u mirovinskom sustavu Unije.
- 61 Komisija osporava argumente koje je tužitelj iznio kako u prilog prvom tako i drugom dijelu tužbenog razloga.
- 62 Budući da su oba dijela jedinog žalbenog razloga usko povezana, valja ih analizirati zajedno.
- 63 Ovim se sporom u biti postavlja pitanje predstavlja li potpisivanje člana ugovornog osoblja poput tužitelja, novog ugovora nakon stupanja na snagu reforme iz 2014., promjenu radnog odnosa s upravom Unije, koja isključuje mogućnost da se taj član osoblja može koristiti prijelaznim odredbama o godišnjoj stopi stjecanja mirovinskih prava i dobi za odlazak u mirovinu.
- 64 Najprije valja protumačiti članak 1. stavak 1. Priloga Uvjetima zaposlenja i stoga pojasniti koji su uvjeti na temelju navedenog članka odlučujući za primjenu članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju na ugovorno osoblje.

Članak 1. stavak 1. Priloga Uvjetima zaposlenja i uvjeti primjene članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju na ostale službenike obuhvaćene Uvjetima zaposlenja

- 65 Kao prvo, kao što je to navedeno u točki 21. ove presude, u skladu s člankom 1. stavkom 1. Priloga Uvjetima zaposlenja, kako je izmijenjen Uredbom br. 1023/2013, „[č]lanak 21., članak 22. osim stavka 4., Priloga [XIII. Pravilniku o osoblju] primjenjuju se analogno na druge službenike zaposlene 31. prosinca 2013.”.

- 66 Kao drugo, valja istaknuti da članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju predviđaju da dužnosnik koji je stupio u službu između 1. svibnja 2004. i 31. prosinca 2013. ima pravo na godišnju stopu stjecanja mirovinskih prava od 1,9 % i da, ako ima 35 godina na dan 1. svibnja 2014. te je stupio u službu prije 1. siječnja 2014., ima pravo na starosnu mirovinu u dobi od 64 godine i 8 mjeseci.
- 67 Kao što je to pojašnjeno u uvodnoj izjavi 29. Uredbe br. 1023/2013, zakonodavac Unije predvidio je, osobito u člancima 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju i članku 1. stavku 1. Priloga Uvjetima zaposlenja, „prijelazne aranžmane kojima će se omogućiti da se nova pravila i mjere primjenjuju postupno, istodobno poštujući stečena prava i legitimna očekivanja osoblja zaposlenog prije stupanja na snagu tih izmjena Pravilnika o osoblju”.
- 68 U svojem svojstvu prijelaznih odredaba, one su prema ustaljenoj sudskoj praksi, predmet strogog tumačenja zbog derogatorne naravi (vidjeti presude od 2. rujna 2010., Kirin Amgen, C-66/09, EU:C:2010:484, t. 33., i od 17. siječnja 2013., Komisija/Španjolska, C-360/11, EU:C:2013:17, t. 18. i navedenu sudsku praksu) i učinka na proračun (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2005., Olesen/Komisija, T-190/03, EU:T:2005:264, t. 48. i navedenu sudsku praksu), pri čemu to tumačenje ne može biti u suprotnosti s ciljevima kojima teži zakonodavac Unije kao ni sustavom uspostavljenim Uvjetima zaposlenja (vidjeti presudu od 14. prosinca 2018., Torné/Komisija, T-128/17, EU:T:2018:969, t. 80. i navedenu sudsku praksu).
- 69 Kao treće, iz teksta članka 1. stavka 1. Priloga Uvjetima zaposlenja proizlazi da je zakonodavac Unije predvidio analognu primjenu Priloga XIII. Pravilniku o osoblju na službenike iz Uvjeta zapošljavanja, tako da se članci 21. i 22. tog priloga primjenjuju na navedene službenike u mjeri u kojoj je moguće utvrditi analogiju između njih i dužnosnika, uzimajući u obzir posebna obilježja svake od tih kategorija osoblja.
- 70 U tu svrhu najprije valja podsjetiti na to po čemu se kategorija službenika razlikuje od kategorije dužnosnika.
- 71 U tom pogledu, kao prvo, valja istaknuti da definicija svake od različitih kategorija osoba koje zapošljava Unija, bilo kao dužnosnika u pravom smislu riječi ili na temelju različitih kategorija službenika iz Uvjeta zaposlenja, odgovara legitimnim potrebama uprave Unije i prirodi poslova, stalnih ili privremenih, zadaća koje ona obavlja (vidjeti presudu od 19. listopada 2006., De Smedt/Komisija, F-59/05, EU:F:2006:105, t. 76. i navedenu sudsku praksu).
- 72 Konkretno, u smislu članka 3.a Uvjeta zaposlenja, član ugovornog osoblja za potrebe Uvjeta zaposlenja je službenik koji nije raspoređen na radno mjesto predviđeno popisom radnih mjesta iz priloga dijelu proračuna koji se odnosi na dotičnu instituciju i zaposlen je radi obavljanja poslova u nepunom ili u punom radnom vremenu.
- 73 Osim toga, iz uvodne izjave 36. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 723/2004 od 22. ožujka 2004. o izmjeni Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika tih Zajednica (SL 2004., L 124, str. 1.), kojom je uvedena kategorija ugovornog osoblja, proizlazi da su potonji uglavnom raspoređeni za zadatke koji se obavljaju pod nadzorom dužnosnika ili privremenog osoblja. Osim toga, valja istaknuti da su, u skladu s istom uvodnom izjavom te uredbe, prava i obveze članova ugovornog osoblja bili definirani po analogiji s pravima i obvezama privremenog osoblja, osobito u pogledu socijalne sigurnosti, doplataka i naknada te uvjeta rada.
- 74 S druge strane, dužnosnici, u skladu s člankom 1.a Pravilnika o osoblju – „svaka osoba koja je u skladu s ovim Pravilnikom o osoblju imenovana dužnosnikom na stalno radno mjesto u jednoj od institucija Unije na temelju akta koji je izdalo tijelo za imenovanje te institucije” – jedini su koji mogu stalno obavljati poslove javne službe.

- 75 Kao drugo treba istaknuti da, kako je precizirala sudska praksa, razlika između dužnosnika i službenika nije samo u prirodi zadataka koji trebaju ispuniti, nego također u činjenici da, s obzirom na to da je pravna veza između dužnosnika i uprave uređena službeničkim propisom, zakonodavac u svakom trenutku može izmijeniti prava i obveze dužnosnika (vidjeti u tom smislu presudu od 8. rujna 2020., Komisija i Vijeće/Carreras Sequeros i dr., C-119/19 P i C-126/19 P, EU:C:2020:676, t. 143. i navedenu sudsku praksu), dok se položaj službenika uređuje Uvjetima zaposlenja i karakterizira ga ugovorna priroda radnog odnosa (vidjeti u tom smislu presudu od 19. listopada 2006., De Smedt/Komisija, F-59/05, EU:F:2006:105, t. 76. i navedenu sudsku praksu).
- 76 Iz toga slijedi da, kao što je to Komisija s pravom istaknula na raspravi, dužnosnik stupa u službu uprave Unije, i ostaje u njoj, na temelju akta o imenovanju koji ostaje nepromijenjen tijekom njegove cijele karijere, član ugovornog osoblja stupa u službu i ostaje u njoj na temelju ugovora u skladu s člankom 3.a Uvjeta zaposlenja dok proizvodi svoje učinke. Stoga je na temelju važećeg ugovora povezan s upravom Unije i može obavljati svoje dužnosti.
- 77 S obzirom na prethodna razmatranja, članak 1. stavak 1. Priloga Uvjetima zaposlenja ostalih službenika treba tumačiti u dijelu u kojem se njime pojašnjava da, kako bi se na njih mogle primijeniti prijelazne odredbe predviđene za dužnosnike u člancima 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, ostali službenici moraju „biti zaposleni na dan 31. prosinca 2013.“, odnosno moraju biti zaposleni ugovorom u smislu članka 3.a Uvjeta zaposlenja na taj dan.
- 78 U ovom slučaju, među ostalim, stranke se ne slažu oko toga što treba smatrati „zaposlenim na dan 31. prosinca 2013.“ u smislu članka 1. stavka 1. Priloga Uvjetima zaposlenja.
- 79 Naime, Komisija u tom pogledu tvrdi da, kako bi se članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju mogli primijeniti na ostale službenike, ne samo da član osoblja mora biti zaposlen na određeni dan, odnosno 31. prosinca 2013., on mora biti „još uvijek zaposlen/još uvijek aktivan“, odnosno da je morao ostati u službi kako na dan 31. prosinca 2013. tako i nakon tog datuma. Stoga, prema Komisijinu mišljenju, svaka izmjena ugovora dovodi do raskida radnog odnosa s upravom Unije, tako da se na člana osoblja ne mogu primijeniti članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju.
- 80 S druge strane, tužitelj u biti ističe da je, kako bi se članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju mogli primijeniti na službenika za kojeg vrijede Uvjeti zaposlenja, dovoljno da je potonji zaposlen na temelju ugovora na dan 31. prosinca 2013., neovisno o bilo kakvoj promjeni naknadnog ugovora. Stoga prigovara Komisiji da je dodatkom uvjeta „da bude zaposlen na dan 31. prosinca 2013.“, koji je predviđen člankom 1. stavkom 1. Priloga Uvjetima zaposlenja, uvela dodatan uvjet, to jest uvjet da ostane u službi bez prekida nakon tog datuma.
- 81 U tom pogledu valja istaknuti da, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, Komisija ne dodaje uvjet, nego se ograničava na tumačenje pojma „analogno“ iz članka 1. stavka 1. Priloga Uvjetima zaposlenja, koji pretpostavlja da se osoblje nalazi u analognoj situaciji kao i dužnosnici. Naime, ta se situacija može utvrditi samo u slučaju da član osoblja nije potpisao novi ugovor koji podrazumijeva početak novog radnog odnosa s upravom Unije. U tom pogledu valja podsjetiti na to da, prema sudskoj praksi, ugovor odgovara pravnom instrumentu kojim se radni odnos između službenika, s jedne strane, i uprave Unije, s druge strane, konkretizira. Točnije, Opći sud presudio je da navedeni radni odnos može ostati nepromijenjen, čak i nakon potpisivanja novog ugovora koji je formalno različit od prvotnog ugovora, pod uvjetom da posljednji ugovor ne mijenja bitno poslove službenika, osobito funkcijske skupine, koja bi dovela u pitanje funkcionalni kontinuitet njegova radnog odnosa s upravom Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 16. rujna 2015., EMA/Drakeford, T-231/14 P, EU:T:2015:639, t. 40.).

- 82 Stoga iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da su članci 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju prijelazne odredbe koje se u skladu s člankom 1. stavkom 1. Priloga Uvjetima zapošljavanja po analogiji primjenjuju na ostale službenike zaposlene na dan 31. prosinca 2013. i koji nakon tog datuma ostaju na temelju ugovora, kako je to definirano u točki 81. ove presude, dok se njihov položaj ne ispita u svrhu izračuna mirovinskih prava.
- 83 To tumačenje omogućuje, s jedne strane, priznavanje, u skladu s funkcionalnim pristupom, pravne snage potpisivanja novog ugovora u okviru Uvjeta zaposlenja i, s druge strane, očuvanje stečenih prava i legitimnih očekivanja osoblja, u skladu s uvodnom izjavom 29. Uredbe br. 1023/2013.
- 84 S obzirom na prethodna razmatranja, valja ispitati isključuje li potpisivanje novog ugovora nakon stupanja na snagu reforme iz 2014. primjenu članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju na tužiteljev položaj.

Tužiteljev položaj

- 85 U ovom slučaju, kao prvo, valja podsjetiti na to da je tužitelj bio prvi put zaposlen kao član ugovornog osoblja 2008. ugovorom na određeno vrijeme koji je u tri navrata produljen, a zatim, na neodređeno vrijeme, od 3. svibnja 2011. Taj je ugovor bio na snazi do stupanja na snagu ugovora od 16. svibnja 2014., odnosno 1. lipnja 2014. Tako je tužitelj 31. prosinca 2013. bio zaposlen na temelju ugovora potpisanog 2008., to jest prvotnog ugovora o radu. Na taj je dan obavljao dužnosti u okviru FS I službenika zaduženog za fizičke poslove ili poslove administrativne podrške pod nadzorom dužnosnika ili privremenog osoblja, kako je predviđeno u tablici iz članka 80. stavka 2. Uvjeta zaposlenja.
- 86 Kao drugo, valja istaknuti da je tužitelj 16. svibnja 2014. potpisao ono što on sam priznaje da je „nedvojbeno novi ugovor”. Riječ je, među ostalim, i kao što to tužitelj potvrđuje, o ugovoru o radu člana ugovornog osoblja na neodređeno vrijeme razvrstavanjem u FS II, razred 5., stupanj 1., na temelju članka 87. stavka 4. Uvjeta zaposlenja. Konkretno, iz članka 2. tog novog ugovora proizlazi da je tužitelj zaposlen radi obavljanja dužnosti člana osoblja zaduženog za uredske, tajničke ili slične poslove, kako je predviđeno u tablici iz članka 80. stavka 2. Uvjeta zaposlenja. Također je izvršio probni rad u trajanju od šest mjeseci potvrđen izvješćem o probnom radu. Stoga, kao što je to pojašnjeno u točki 81. ove presude, promjena u funkcijskoj skupini dovela je u pitanje funkcionalni kontinuitet tužiteljeva radnog odnosa s upravom Unije.
- 87 Osim toga, nijednim od argumenata koje je tužitelj iznio u okviru drugog dijela ne može se dokazati postojanje, u ovom slučaju, bilo kakvog bitnog kontinuiteta dužnosti koje je obavljao.
- 88 Kao prvo, kao što je to navedeno u točki 86. ove presude, nesporno je da je na temelju ugovora od 16. svibnja 2014. pristupio radnom mjestu koje pripada funkcijskoj skupini koja je viša od one u kojoj je prvotno bio zaposlen. Kao drugo, kao što to tužitelj priznaje, naziv radnog mjesta člana ugovornog osoblja koji pripada FS I bio je različit od naziva radnog mjesta člana ugovornog osoblja u okviru FS II, pri čemu je prvi „upravni asistent-troškovi stručnjaka”, dok je drugi „upravni voditelj-troškovi stručnjaka”. Osim toga, kao što to Komisija primjećuje, ugovorom od 16. svibnja 2014. tužitelj je raspoređen na drugo radno mjesto identificirano drugim brojem. Kao treće, činjenica da je opis zadaća i odgovornosti iz profila dvaju radnih mjesta formuliran na isti način, ne dokazuje da je tužitelj u biti obavljao iste poslove/zadaće kao član ugovornog osoblja koji je najprije pripadao FS I, a zatim FS II.
- 89 Napokon, tužitelj tvrdi da je njegovo razvrstavanje u razred 5., stupanj 1. FS II, predviđeno u ugovoru od 16. svibnja 2014. podrazumijevalo uzimanje u obzir dijela iskustva stečenog u FS I, što pokazuje da je navedeno iskustvo bilo razine FS II. Međutim, valja istaknuti da, pod pretpostavkom da je razvrstavanje predviđeno u ugovoru od 16. svibnja 2014. podrazumijevalo uzimanje u obzir dijela tužiteljeva iskustva u FS I, ta okolnost ne sadržava priznanje, s učinkom *ex tunc*, činjenice da su zadaće koje izvršava tužitelj kao ugovorni službenik iz FS I tijekom drugog ugovora u stvarnosti

obuhvaćene FS II. Dakle, prilikom ponude novog ugovora, institucija uzima u obzir radno iskustvo samo radi razvrstavanja, s učincima *ex nunc*. Osim toga, valja utvrditi da se eventualnim uzimanjem u obzir dijela iskustva koje je tužitelj stekao tijekom svojeg zaposlenja u okviru FS I kao da u stvarnosti pripada razini FS II, ne dokazuje da je od 1. srpnja 2008. do potpisivanja ugovora od 16. svibnja 2014, i prema tome bez prekida, obavljao samo zadaće iz FS II. Naime, tužitelj nije podnio nikakav dokaz kojim bi potkrijepio taj kontinuitet.

- 90 Stoga je novi ugovor, kojim je tužitelj pristupio novoj funkcijskoj skupini, kao što je to pojašnjeno u točki 81. ove presude, doveo do prestanka svih učinaka Ugovora iz 2008. na temelju kojeg je on bio „zaposlen na dan 31. prosinca 2013.” u skladu s člankom 1. stavkom 1. Priloga Uvjetima zaposlenja, i stoga on čini raskid radnog odnosa s upravom Unije.
- 91 Kao treće, valja naglasiti da stupanje u službu zbog novog ugovora ne utječe na prava koja je tužitelj stekao na temelju ugovora iz 2008. sve do dana stupanja na snagu ugovora od 16. svibnja 2014. kad je riječ o godišnjoj stopi stjecanja mirovinskih prava. Naime, iz članaka 2. i 3. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, koji se primjenjuju na službenike na temelju članka 109. Uvjeta zaposlenja, proizlazi da mirovina člana ugovornog osoblja, poput tužitelja, ovisi o zbrajanju različitih godišnjih stopa stjecanja na koje je potonji ostvario pravo tijekom svake godine radnog staža.
- 92 U ovom slučaju, s obzirom na to da je ugovor potpisan 16. svibnja 2014. stupio na snagu 1. lipnja 2014., tužitelj je do tog datuma koristio mirovinski sustav koji je bio na snazi prije reforme, dok je između 1. siječnja 2014. i 1. lipnja 2014. koristio isti sustav na temelju prijelaznih odredbi. Stoga će tužitelj u trenutku izračuna svojih mirovinskih prava moći iskoristiti stopu stjecanja od 1,9 % za godine mirovinskog staža navršene na temelju ugovora iz 2008., s obzirom na to da ta stopa predstavlja tužiteljevo stečeno pravo, ali će mu se priznati stopa stjecanja od 1,8 % računajući od datuma stupanja na snagu ugovora od 16. svibnja 2014.
- 93 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da su PMO i GU za ljudske resurse, a da pritom nisu počinili pogrešku koja se tiče prava, smatrali da ugovor od 16. svibnja 2014., kojim je tužitelj pristupio višoj funkcijskoj skupini, dovodi do novog stupanja u službu radi primjene članka 1. stavka 1. Priloga Uvjetima zaposlenja, što tužitelju ne omogućuje primjenu prijelaznih odredbi o godišnjoj stopi stjecanja prava na mirovinu.
- 94 Drugi argumenti koje je istaknuo tužitelj ne mogu dovesti u pitanje taj zaključak.
- 95 Kao prvo, što se tiče argumenta koji se temelji na navodnoj analogiji s presudom od 14. prosinca 2011., De Luca/Komisija (T-563/10 P, EU:T:2011:746), valja naglasiti, kao što je to učinila Komisija, da se ta presuda odnosi na primjenu odredbe o zapošljavanju kao što je članak 12. stavak 3. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, koji se odnosi na razvrstavanje u stupnjeve dužnosnika uvrštenih na popis prikladnih kandidata prije 1. svibnja 2006. i zaposlenih između 1. svibnja 2004. i 30. travnja 2006. na aktivnog dužnosnika imenovanog na drugo radno mjesto kao uspješnog kandidata na općem natječaju za kojeg Pravilnik o osoblju ne predviđa posebne odredbe. Međutim, valja utvrditi da predmet povodom kojeg je donesena ta presuda nema nikakvu analogiju s dotičnim predmetom koji se odnosi na primjenu prijelaznih odredbi koje ulaze u područje mirovinskih prava na člana ugovornog osoblja.
- 96 Kao drugo, kad je riječ o argumentu koji se temelji na navodnoj analogiji s presudama od 16. rujna 2015., EMA/Drakeford, (T-231/14 P, EU:T:2015:639) i od 5. veljače 2014., Drakeford/EMA (F-29/13, EU:F:2014:10), valja pojasniti, kao što to proizlazi iz točke 81. ove presude, da je taj argument bespredmetan u ovom slučaju jer je ugovor od 16. svibnja 2014. novi ugovor kojim tužitelj dobiva pristup novim zadaćama i, prema tome, predstavlja prekid radnog odnosa s upravom Unije.
- 97 Kao treće, kada je riječ o tužiteljevu argumentu prema kojem novi ugovor ne predstavlja prepreku za primjenu članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, jer ne dovodi do prekida u članstvu i uplaćivanju doprinosa u mirovinski sustav Unije, valja istaknuti da primjena navedenih članaka 21. i

22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju na službenike ne može ovisiti o navodnom neprekinutom sudjelovanju u mirovinskom sustavu Unije, nego o funkcionalnom kontinuitetu radnog odnosa (vidjeti točku 81. ove presude).

- 98 Kao četvrto i posljednje, što se tiče tužiteljeva argumenta kojim se u biti želi istaknuti da sklapanje nove vrste ugovora ne dovodi do prestanka primjene članaka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, već se njime omogućava razvoj karijere službenika koji se inače ne bi mogao ostvariti ne dovodeći u pitanje njihova mirovinska prava, valja podsjetiti na to da sklapanje novog ugovora ne uključuje gubitak već stečenih mirovinskih prava. Osim toga, u tom pogledu valja pojasniti da su uvjeti uplaćivanja doprinosa u mirovinski sustav po svojoj prirodi i pod uvjetom poštovanja stečenih prava uvjeti koji se u budućnosti mogu promijeniti voljom zakonodavca Unije.
- 99 S obzirom na sve prethodno navedeno, jedini tužbeni razlog valja odbiti kao neosnovan, a stoga i tužbu u cijelosti.

Troškovi

- 100 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, treba mu naložiti snošenje troškova sukladno Komisijinu zahtjevu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (prvo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Maximu Picardu nalaže se snošenje troškova.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 24. ožujka 2021.

Potpisi

Sadržaj

Okolnosti spora	1
Postupak i zahtjevi stranaka	4
Pravo	6
Dopuštenost	6
Meritum	6
Članak 1. stavak 1. Priloga Uvjetima zaposlenja i uvjeti primjene članka 21. i 22. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju na ostale službenike obuhvaćene Uvjetima zaposlenja	8
Tužiteljjev položaj	11
Troškovi	13